Ἔτος Β'. Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 9 Φεβρουαρίου 1913. Ἀριθ. 109.

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ "ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,"

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης Ρ. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Μέχρι τῆς στιγμῆς τουλάχιστον οὐδὲν γεγονὸς ἄξιον λόγου, παρέχον, ἔστω καὶ πόρρωθεν, ἀμυδρὰν ἐλπίδα περὶ προσεχοῦς εἰρηνεύσεως.

Εἴπομεν καὶ ἄλλοτε, ὅτι τὴν εἰρήνην ἐπιβάλλουσιν ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν πολεμικὰ γεγονότα, καθιστῶντα τὴν θέσιν οἱουδήποτε τῶν ἀντιπάλων ἀπέλπιδα, ἐπὶ τοῦ προκειμένου δὲ οὐδὲν γεγονὸς πολεμικὸν τοιαύτης φύσεως ἐπῆλθε, αἱ δὲ περὶ τὴν χερσόνησον τῆς Καλλιπόλεως ἀψιμαχίαι δὲν φαίνονται ἱκαναὶ ν' ἀλλοιώσωσι τὴν θέσιν τῶν πραγμάτων.

Ἡ ὄπισθεν τῶν ὀχυρῶν θέσεων τῶν Μετρῶν καὶ τοῦ Μπουλαὶρ ἄμυνα τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ ἀποκλείει, ὡς λέγουσιν οἱ εἰδότες, τὴν ἰδέαν τῆς παραλύσεως αὐτῆς διὰ πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων, ἂν μὴ ἀποφασισθῇ ἡ θυσία πολλοῦ αἵματος, εἰς τὴν ὁποίαν βεβαίως δὲν φαίνεται ἀποφασισμένος ὁ μονομερῶς δρῶν, τὸ γε νῦν, Βουλγαρικὸς στρατός.

Παρὰ τοῖς πολλοῖς ἐκράτει καὶ κρατεῖ ἡ γνώμη, ὅτι μόνον διὰ τῆς συνδυασμένης δράσεως τοῦ Βουλγαρικοῦ στρατοῦ πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν στόλον ἠδύναντο νὰ ἐπέλθῃ τὸ κεραυνοβόλον ἐκεῖνο ἀποτέλεσμα, ὅπερ θὰ παρέλυε τάς τε ὑλικὰς καὶ ἠθικὰς δυνάμεις τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὸ σχέδιον τοῦτο ἐκρίνετο μεγαλοφυὲς καὶ πλέον ἢ ἀποτελεσματικὸν· οἱ σύμμαχοι ὅμως Βούλγαροι διὰ λόγους πολιτικοὺς ἢ στρατιωτικοὺς αὐτοῖς καὶ μόνοις γνωστοὺς, δὲν προσέφυγον εἰς τὸν συνδυασμὸν τοῦτον καὶ ἡ ἀβεβαιότης τῆς καταστάσεως παρατείνεται καὶ πολλὰ τὰ ἐντεῦθεν σοβοῦντα δυσάρεστα.

Ἡ Ρωσσοαυστριακὴ ἔρις ὡς πρὸς τὸν καθαρισμὸν τῶν Ἀλβανικῶν ὁρίων ὀξύνεται, τὸ Βουλγαρορρουμουνικὸν ἐπεισόδιον ἐκτραχύνεται, πανευρωπαϊκοὶ δὲ τεράστιοι ἐξοπλισμοὶ ἐπιταχύνονται, κατὰ πᾶσαν δὲ διεύθυνσιν ἐπ' ἐσχάτων λόγοι ροθοῦσι κακοί, οἱ πάντες δὲ μετὰ δέους διαπυνθάνονται τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα, λόγῳ τῶν ἀνυπολογίστων συνεπειῶν ἃς δύναται νὰ ἔχῃ ἡ φοβερὰ σύρραξις πρὸς ἣν μοιραίως ἄγει τῆς Αὐστροουγγρικῆς μοναρχίας ἡ ἰδιοτέλεια τὸν Εὐρωπαϊκὸν κόσμον ὁλόκληρον.

Ἂν τὸ ἀρχικῶς κρατῆσαν δόγμα τῆς μὴ στερήσεως τῶν συμμάχων τῶν καρπῶν τῶν ἀγώνων των ἐτηρεῖτο ἀμείωτον ἴσως τὰ πράγματα θὰ εἶχον λήξῃ ἤδη καὶ ἡ εἰρήνη θὰ ἦτο ἀπὸ μακροῦ ὑπογεγραμμένη. Ἀτυχῶς τὸ μέγα σφάλμα τῆς ἀνακωχῆς πολλὰ πράγματα ἀνέτρεψε, πολλὰς ἀποφάσεις ἐτροποποίησε, πολλὰς βουλιμίας ἐξῆψε καὶ ἤγαγε τὴν Εὐρώπην ὁλόκληρον πρὸ τοῦ φοβεροῦ ἀδιεξόδου ἀφ' οὗ ζήτημα ἂν θὰ εὑρεθῇ μίτος Ἀριάδνης ἵνα ἐξαγάγῃ αὐτήν.

ΔΙΑΝΟΜΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΘΕΙΣΗΣ ΧΩΡΑΣ

Εἰρωνεύθησαν πρὸ ἡμερῶν αἱ Ἑλληνικαὶ Ἐφημερίδες, χωρὶς ὅμως καὶ ν' ἀνασκευάσωσι, τὰ ἐπιχειρήματα δι' ὧν ὁ ἐν Λονδίνῳ πρέσβυς τῆς Βουλγαρίας κ. Μαντζάρωφ διεξεδίκει τὴν Θεσσαλονίκην ὑπὲρ τῆς Βουλγαρίας, ἐτόνιζε δὲ καὶ ἐπέμενεν ἐπὶ τοῦ ὅτι ἡ Θεσσαλονίκη εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων, ἐλλείψει hinterland, θὰ καταστῇ νεκρὰ πόλις, ἐνῷ εἰς χεῖρας τῶν Βουλγάρων, ἀνήκουσα εἰς τὸ φυσικὸν αὐτῆς hinterland, ἀποτελούμενον ἀπὸ τὴν ἰδίως Βουλγαρίαν, τὴν Ρωμυλίαν, τὴν Θράκην καὶ τὴν ἀπὸ Μοναστηρίου μέχρι Σερρῶν καὶ Δράμας Μακεδονίαν, θὰ ἴδῃ τὴν ἐμπορικὴν αὐτῆς ἀκμὴν πολλαπλασιαζομένην.

Παρὰ τὰς εἰρωνίας τοῦ Ἑλληνικοῦ τύπου ὅμως, ὁ Βούλγαρος διπλωμάτης ἐγνώριζε τὸν σκοπὸν καθ' οὗ τόσον εὐστόχως ἔβαλλε, ἰδοὺ δὲ ὅτι εἰς τὰς Γαλλικὰς ἐφημερίδας δημοσιεύονται σοβαρώταται ἐπὶ τοῦ ζητήματος σκέψεις τὰ δὲ Βουλγαρικὰ ἐπιχειρήματα τοῦ κ. Μαντζάρωφ κρίνονται πολλῷ ἐμφαντικώτερα τῶν περὶ μέλλοντος τῆς Θεσσαλονίκης ἰσχνῶν—ὡς τὰς ὀνομάζουσι—Ἑλληνικῶν ἐπαγγελιῶν καὶ ἐρωτᾶται ποία ἔσεται ἡ τύχη τῶν μεγίστων Γαλλικῶν κεφαλαίων τὰ ὁποῖα εἰσὶ διατεθειμένα ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ τὰ ὁποῖα ἐκ παντὸς τρόπου δέον νὰ ἐξασφαλισθῶσι; Δὲν λανθάνει βεβαίως οὐδένα τὸ πῶς ἡ τύχη τῶν διακεκινδυνευόντων Γαλλικῶν κεφαλαίων δύναται νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῆς τύχης τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἡ Θεσσαλονίκη, ὡς ἐκ τῶν καλῶς ἐννοουμένων Εὐρωπαϊκῶν συμφερόντων, πρέπει νὰ περιέλθῃ ἢ εἰς τοὺς Ἕλληνας ἢ εἰς τοὺς Βουλγάρους καὶ ἂν μὲν οὗτοι συμφωνήσωσιν περὶ τοῦ εἰς τίνα θ' ἀνήκει, οὐδεμία ἀντίρρησις, ἐν περιπτώσει ὅμως διαφωνίας, ὅτε θ' ἀνατρέξωσιν εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν διαιτησίαν τί γενήσεται;

Τὸ ἐφ' ἡμῖν φρονοῦμεν, ὅτι οἱ Εὐρωπαϊκοὶ ὑπολογισμοὶ δὲν θὰ σταματήσωσι πρὸ τῶν ἐθνολογικῶν προβλημάτων, ἀλλὰ θὰ ἀναγνωρίσωσιν, ὅτι ἡ πόλις ἀνήκει εἰς τὸ hinterland ἐκεῖνο ὅπερ ἐξασφαλίζει τὴν εὐημερίαν καὶ προαγωγὴν τῆς πόλεως, σὺν αὐτῇ δὲ καὶ τὰ μέγιστα εὐρωπαϊκὰ κεφάλαια τὰ ἐν αὐτῇ ἐκτεθειμένα.

Πρέπει συνεπῶς νὰ ἐξασφαλισθῇ διὰ τὴν Θεσσαλονίκην ὄχι μόνον Βουλγαρικὸν ἀλλὰ καὶ Ἑλληνικὸν hinterland, ὅπως καὶ ἄλλοτε μᾶς ἐδόθη ἀφορμὴ κατ' ἐπανάληψιν νὰ γράψωμεν καὶ τὸ hinterland τοῦτο ἐξασφαλίζεται διὰ τῆς ὑποδεικνυομένης ὑπὸ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐκδιδομένης Γαλλοφώνου συναδέλφου «Ἐλευθερία» διανομῆς τῆς ἀπελευθερωθείσης χώρας.

Κατὰ τὴν «Ἐλευθερίαν» ἡ διανομὴ αὕτη δέον νὰ στηριχθῇ ἐπὶ δύο βάσεων· τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνικοτήτων καὶ τῆς ἀρχῆς τῆς Βαλκανικῆς ἰσορροπίας.

Κατ' ἀκολουθίαν τὰ σύνορα τῆς Σερβίας δέον ν' ἀποτελέσῃ γραμμὴ ἀρχομένη ἀπὸ τῆς Λίμνης Ἀχρίδος, διερχομένη δὲ πρὸς βορρᾶν τῆς πόλεως Μοναστηρίου νὰ ἐκταθῇ μέχρι Κιοπρουλοῦ καὶ ἐκεῖθεν μέχρι τῶν νῦν Βουλγαρικῶν συνόρων. Τὰ Ἑλληνικὰ σύνορα θὰ σχηματίσῃ γραμμὴ ἀκολουθοῦσα τὴν ἀνωτέρω διαγραφεῖσαν γραμμὴν τῶν Σερβικῶν συνόρων ἄχρις οὗ συναντήσῃ τὴν ροὴν τοῦ Ἀξιοῦ, ὅτε στρεφομένη πρὸς τὰ ΝΑ καὶ τὴν ροὴν τοῦ ποταμοῦ τούτου ἀκολουθοῦσα νὰ φθάσῃ μέχρι Δεμὶρ Καποῦ, ὁπότε στρεφομένη πρὸς Ἀνατολὰς καὶ ἀκολουθοῦσα τὴν κορυφογραμμὴν τοῦ ὄρους Μπελὲχ διατέμνει τὸν ποταμὸν Στρυμῶνα καὶ διὰ τῆς κορυφογραμμῆς τοῦ ὄρους Μπὸχ-Δὰγγ φθάνει τὸν ποταμὸν Νέστον, οὗ πλέον ἀκολουθεῖ τὴν ροὴν μέχρι τῆς εἰς τὸ Αἰγαῖον ἐκβολῆς του. Τὰ Βουλγαρικὰ σύνορα κατόπιν τῆς διαγραφῆς τῶν Σερβικῶν καὶ τῶν Ἑλληνικῶν εἰσὶν εὐδιάγνωστα. Θὰ ἀκολουθήσουν τὰς γραμμὰς τῶν Σερβικῶν καὶ Ἑλληνικῶν μέχρι τῆς ἐκβολῆς τοῦ Νέστου ἐκεῖθεν ἀκολουθοῦντα τὴν Θρακικὴν ἀκτὴν μέχρι τοῦ πρὸς Ἀνατολὰς τῆς Αἴνου κόλπου θὰ ἀκολουθήσωσι γραμμὴν διευθυνομένην πρὸς τὰ Β.Α. μέχρις οὗ φθάσῃ εἰς τὸν Εὔξεινον πόντον.

Τοιαύτη εἶναι ἡ ὁροθετικὴ γραμμὴ ἣν ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς τε ἐλευθέρας καὶ τῆς ἀπελευθερωθείσης ἤδη Ἑλληνικῆς χώρας παραδέχεται μὲ προφανεῖς θυσίας ἐθνικῶν ἰδανικῶν καὶ ἱστορικῶν παραδόσεων, τοιαύτη κατ' ἐπανάληψιν ἀνεγράφη εἰς πλείστας Ἑλληνικὰς ἐφημερίδας, τοιαύτη ὑποφαίνεται εἰς τὰς δηλώσεις τοῦ κυρίου Βαμβακᾶ ἃς ἐδημοσίευσε προχθὲς ἡ «Ἑστία», τοιαῦται δὲ φρονοῦμεν ὅτι εἶναι καὶ αἱ βλέψεις τῆς κυβερνήσεως, ἥτις τὴν Θεσσαλονίκην διακηρύσσει Ἑλληνικήν, διότι μόνον μὲ ἓν τοιοῦτον Hinterland δυνάμεθα τελεσφόρως νὰ ἐπιδιώξωμεν τὴν Ἑλληνοποίησιν τῆς Θεσσαλονίκης, διότι μόνον μὲ ἓν τοιοῦτον Hinterland δύναται νὰ καταστῇ εἰς χεῖρας Ἑλληνικὰς οἵαν τὴν ἐπαγγελλόμεθα.

Η ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΣΥΛΟΝ ΤΩΝ ΦΡΕΝΟΒΛΑΒΩΝ

Μετ' εὐχαριστήσεως μεγίστης εἴδομεν ὅτι καὶ κατὰ τὸ ἐνεστὼς ἔτος οἱ συμπολῖταί μας ἔσπευσαν νὰ προσφέρωσι τὸν ὀβολόν των πρὸς συντήρησιν τοῦ εὐεργετικωτάτου τῶν ἐν Ἑρμουπόλει φιλανθρωπικῶν ἱδρυμάτων, τοῦ Ἀσύλου τῶν Φρενοβλαβῶν. Καὶ τῆς Κοινωνίας ἡ ἐφετεινὴ ἀρωγὴ εἶναι τόσον μᾶλλον πολύτιμος καὶ ἐνέχει μεγίστην σημασίαν ὅτι κατενόησε τὴν χρησιμότητα αὐτοῦ, διότι ἐφέτος ἕνεκα τῶν ἐκτάκτων τῆς Πατρίδος περιστάσεων πάντες σχεδὸν οἱ Συμπολῖται μας εἰσὶν ἐπιβεβαρυμένοι οἱ μὲν δι' ἐκτάκτων ἐξόδων, οἱ δὲ προσφέρουσιν εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν ἐν τῷ πολέμῳ μαχομένων συμπολιτῶν μας. Οὐχ' ἧττον τὸ Ἄσυλον μετὰ δυσχερείας ἐκπληροῖ τὸν προορισμόν του, στερούμενον εἰσέτι τῶν ἐπαρκῶν πόρων, ἰδίως δὲ λησμονημένον ἀπὸ τοὺς διαθέτοντας μετὰ θάνατον περιουσίας ὁλοκλήρους ὑπὲρ ἄλλων σκοπῶν. Ἐν τούτοις θὰ δυνηθῇ καὶ πάλιν, χάρις εἰς τοὺς φιλανθρώπους συμπολίτας μας, ὧν ἕπεται λεπτομερὴς κατάλογος, νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν εὐεργετικὴν δρᾶσιν του, παρέχον στέγην καὶ ἄρτον εἰς τὰ ἐγκαταλελειμμένα ταῦτα τῆς Κοινωνίας ναυάγια, καὶ τιμῶν ἰδίᾳ τὴν φιλάνθρωπον Ἑρμούπολιν, ἥτις πρώτη πασῶν τῶν πόλεων τῆς Ἑλλάδος ἔδωκε τὸ παράδειγμα τῆς περισυλλογῆς τῶν ἀτυχῶν φρενολήπτων, παράδειγμα ὅπερ, ὡς ἐμάθομεν, ἀπεφάσισεν ἐπὶ τέλους νὰ μιμηθῇ καὶ ἡ Πρωτεύουσα, ἱδρύουσα καὶ αὐτὴ προσωρινὸν διὰ τοὺς φρενοβλαβεῖς ἐνδιαίτημα, οὐχὶ ὅμως διὰ τοῦ ὀβολοῦ τῶν Ἀθηναίων, ἀλλὰ διὰ τῆς πρωτοβουλίας, καὶ τῆς ὑλικῆς, ὡς συμβαίνει δυστυχῶς πάντοτε διὰ τὴν πρωτεύουσαν, δαπάνης τῆς Κυβερνήσεως.

Κατάλογος Δωρεῶν

Ἐπίδομα Δημοσίου δρ. 500, Δῆμος Ἑρμουπόλεως 500, Δωρεὰ Ἀριστ. Λαδοπούλου 150, Ἀθανάσιος Ἐπίσκοπος Σύρου 100, Κ. Γεωργιάδης 100, Εὐάγ. Ἀρφάνης 100, Ν. Κοτσοβίλης 100, Ἀρ. Λαδόπουλος 100, Λ. Ἐμπειρικος 100, Π. Φουστάνος καὶ Θ. Βελισαρόπουλος 100, Σ. Βαφιαδάκης 100, Υἱοὶ Κ. Τσιροπινᾶ 100, Δῆμος Δρυοπίδος 50, Δῆμος Πάρου 50, Θ. Πάγκαλος 50, Α. Ε. Μαυρογορδάτος 50, Κ. Κορνηλάκης 50, Γ. Ζέης 30, Ε. Λαδόπουλος 25, Β. Φαμελιάρης 25, Π. Βοκοτόπουλος 25, Εἰρήνη Πεστεματζόγλου 25, Βιργινία Κρίνου 25, Δ. Μάνθος 25, Α. Παπαδὰμ 25, Α. Μ. Μαυρογορδάτος 25, Ν. Παππαδὰμ 25, Α. Καράκαλος 25, Ζ. Πετροκόκκινος 25, Ι. Πετροκόκκινος 25, Π. Νεγρεπόντες 25, Γ. Ψιακῆς 25, Η. Φουστάνος 25, Ε. Νικολαΐδης 25, Ἀδελφοὶ Βελισσαρόπουλοι 25, Ἀδελφοὶ Παπανδρεόπουλοι 20, Δράκος Δράκος 15, Ε. Κ. Πετρίτσης 12, Α. Βενιζέλος 12, Α. Ἀξαρλῆς 10, Κ. Κοπκίλης 10. Α. Σπουργίτης 10, Ἀδελφοὶ Κοτσιφάκη 10, Ἀδελφοὶ Τροφιμοῦ 10, Θ. Πετροκόκκινος 10, Ι. Μαυροκορδάτος 10, Γ. Π. Φουστάνος 10, Γ. Βαμβακάρης 10, Καλ. Καλημέρης 10, Στ. Κουτσοδόντης 10, Ι. Νιώτης 10, Μαρία Γιαννίκογλου 10, Ἀννέτα Κουτσοδόντη 10, Ἀδελφοὶ Χατζηκωνσταντῆ 10, Κ. Χαραλαμπίδης 10, Α. Χασουράκης 10, Ν. Βαλμᾶς 10, Θ. Κοντογεῶργος 10, Μικὲς Ποτοῦς 10, Δ. Βοκοτόπουλος 10, Φουστάνος καὶ Ἀρβανιτόπουλος 10. Ἐν ὅλῳ δραχ. **3,034.**

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Δὲν ἐβαρύνθησαν πλέον αἱ διάφοροι ἐφημερίδες ἀναγράφουσαι τὰ παντοειδῆ παραμύθια τὰ ὁποῖα οἱ ἑκάστοτε λειποτάκται τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου μᾶς σερβίρουσιν, ἵνα εὐαρεστήσωσιν εἰς τὸν φιλόκαινον σωβινισμόν μας καὶ ὁ τὸ πλεῖστον, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, τοῖς ὑποβάλονται παρ' αὐτῶν τῶν ἰδίων ἐρωτώντων ἀσυναισθήτως;

Διατὶ πειρῶνται ἐκ παντὸς τρόπου νὰ δημιουργῶσι τὸ νοσηρὸν ἐκεῖνο τοῦ ὑπερσωβινισμοῦ περιβάλλον, τὸ ἐκ διαμέτρου ἀντικείμενον πρὸς τὴν νηφάλιον περίσκεψιν, ἣν ὀφείλει νὰ τηρῇ λαὸς εὑρισκόμενος ὑφ' ἃς καὶ ἡμεῖς συνθήκας καὶ ἣν ἐπιβάλλει ἡ λεπτολόγος σύνεσις τῶν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως λαμβανομένων κατὰ παντὸς ἐνδεχομένου μέτρων; Διατὶ ἐπιχειροῦσι νὰ ἐμπνέωσιν ἀδικαιολογήτους καὶ ἐπὶ ψευδῶν δεδομένων στηριζομένας πεποιθήσεις, ὧν ἡ λίαν ἐνδεχομένη διάψευσις γεννᾷ τοὺς ἀδικαιολογήτους μὲν, ἀλλ' ἄκρως εὐλογοφανεῖς, πανικοὺς, ὡς κατ' ἐπανάληψιν ἤδη συνέβη;

Ἄριστον τὸ μέτρον τῆς διατηρήσεως τοῦ λαϊκοῦ φρονήματος ἀκμαίου, ἀλλ' οὐχὶ διὰ μεθόδων αἵτινες δύνανται εὐχερέστατα ν' ἀπολήξωσιν εἰς ἀντίθετα ἀποτελέσματα.

— Πολλὰ τῶν ὑπὸ τῶν Βουλγαρικῶν ἐφημερίδων ἀναγραφέντων εὐφήμων ὑπὲρ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Ἑλλάδος ἀνέγραψεν ὁ κυβερνητικὸς τύπος, ἓν μόνον διέλαθε τὴν προσοχήν του, ὅτι ὅλαι αἱ Βουλγαρικαὶ ἐφημερίδες πλέκουσι τὸ ἐγκώμιον τοῦ πρωθυπουργοῦ, *ἀρκεῖ νὰ πείσῃ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὴν Βουλγαρίαν ὅσας κατέχομεν στρατιωτικῶς Βουλγαρικὰς χώρας καὶ δὴ καὶ τὴν Θεσσαλονίκην εἰς τὸ Βουλγαρικόν της* Hinterland. Θὰ εἴμεθα πλειότερον εὐχαριστημένοι, ἂν αἱ Βουλγαρικαὶ ἐφημερίδες ἀνέγραφον τὴν ἀναγνώρισιν τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων καὶ ὄχι ἐγκώμια πρὸς τὸν πρωθυπουργόν, διότι ἡ ἀναγνώρισις τῶν προσωπικῶν χαρισμάτων τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἅπερ ἄλλως οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ, ἄνευ τῆς ἀναγνωρίσεως τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων ἥκιστα ἀνύσιμος διὰ τὸν Ἑλληνισμὸν καὶ τὰς τύχας του ἀποβαίνει.

— Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπιβαρύνσεως τῶν διὰ Θεσσαλονίκης εἰσαγομένων εἰς τὰς κατεχομένας ὑπὸ τῶν Σέρβων καὶ τῶν Βουλγάρων χώρας δι' ἑνὸς ἑτέρου 11 ο|ο πρὸς τῷ κατὰ τὴν εἰς Θεσσαλονίκην εἰσαγωγὴν των εἰσπραττομένῳ, κατέληξε, τέλος πάντων, μόλις ἐσχάτως ὁ ἐκεῖσε Οἰκονομικὸς ἐπίτροπος εἰς τὴν σκέψιν τῆς συστάσεως διαμετακομιστικοῦ καταστήματος, ὡς τὰ λειτουργοῦντα καθ' ἅπαντα τὰ παρ' ἡμῖν πρώτης τάξεως τελωνεῖα, μέτρον ὅπερ ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς ἔδει νὰ ἐλαμβάνετο. Ἀλλὰ κάλλιον ἀργὰ παρὰ ποτέ. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον θεωροῦμεν ὡς μειονέκτημα τοῦ καλοῦ μέτρου εἶναι, ὅτι, ἐλλείψει τοῦ παρὰ τῷ τελωνείῳ προσήκοντος χώρου, ὑποδεικνύεται ἡ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐφαρμογὴ τοῦ συστήματος τῶν ἰδιωτικῶν δικλείθρων ἀποθηκῶν. Ἀλλ' ἄρα γε, ὅταν διῆλθε τοῦ νοὸς τοῦ κ. Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου ἡ ἰδέα αὕτη τῶν ἰδιωτικῶν ἀποθηκῶν, δὲν ἀνεμνήσθη ὁποῖα καὶ ὁπόσα ἐστέρησε τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον τὸ σύστημα τοῦτο, τὸ ἐφαρμοσθὲν ἐν Πειραιεῖ καὶ ἀλλαχοῦ; Δὲν τῷ ἔφερεν ἄραγε εἰς τὸν νοῦν του ἡ κατ' αὐτὰς διεξαγομένη δίκη τῆς μεταποιήσεως σίτου εἰς ἄλευρα, τὰ φοβερὰ τοῦ συστήματος μειονεκτήματα; Χρησιμοποιήσατε δι' ἀποθήκας Διαμετακομίσεως τὸν Λευκὸν Πύργον, τὴν Ἀκρόπολιν, οἱονδήποτε δημόσιον κατάστημα, οὐδέποτε ὅμως τὰς ἰδιωτικὰς ἀποθήκας, διότι δι' αὐτῶν ἐγκαινίζετε καὶ εἰς τὰς νέας χώρας τὸ διὰ τῆς μεθόδου ταύτης λαθρεμπόριον, ἂν δὲν εἶναι ἀκόμη γνωστὸν ἐκεῖσε.

— Ἀρκετὸν ἀριθμὸν ὁμογενῶν προσφύγων ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἔφερε προχθὲς τὸ ἀτμόπλοιον «Αἰγαῖον» ἐκ Σάμου, ἔνθα ἀπεβίβασεν αὐτοὺς ἀτμόπλοιον τῆς Ἐθνικῆς Ρωσσικῆς ἀτμοπλοΐας, ἐφ' οὗ τῇ προστασίᾳ τῆς Ρωσσικῆς πρεσβείας ἐπεβιβάσθησαν ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Εἰς τοὺς πρόσφυγας τούτους παρέσχε πᾶσαν συνδρομὴν καὶ περίθαλψιν ἡ πόλις μας δι' ἐπιτροπῆς προχείρως χάριν τῆς περιστάσεως σχηματισθείσης.

— Μεγαλοπρεπεῖς ἐτελέσθησαν τὸ ἑσπέρας τῆς παρελθούσης Πέμπτης ἐν τῷ ἐνταῦθα ἀρχοντικῷ οἴκῳ τοῦ μεγαλοβιομηχάνου κ. Παναγιώτου Μουντζουροπούλου οἱ γάμοι τοῦ ἀρίστου νέου κ. *Νικολάου Μουντζῆ* μετὰ τῆς ἐπεράστου καὶ εὐ ἠγμένης κόρης *Καλλιρρόης Π. Μουτζουροπούλου*, ὑπὸ τὰς εὐχὰς τῆς Ἐκκλησίας, τῶν γονέων καὶ συγγενῶν καὶ πλείστων φίλων. Εἰς τὸ νεαρὸν ζεῦγος εὔχεται τὸ «Βῆμα» βίον μακρὸν καὶ ἀνέφελον, ὡς ὄνειρον ἐαρινῆς νυκτός.

— Κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα μας πρὸς ἀνθράκευσιν τὸ Γαλλικὸν εὔδρομον «Bruix».

— Τοὺς ἐπικρατήσαντας κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας παγεροὺς βορείους ἀνέμους διεδέχθησαν ἤδη οἱ ἠπιωτέρας θερμοκρασίας Νοτιανατολικοί, ἀλλ' ἡ ὑγρασία λόγῳ τοῦ διηνεκοῦς τῶν βροχῶν κατέστη ἐκνευριστικὴ, πολλοὺς δὲ κινδύνους διατρέχει ἡ ὑγιεινὴ κατάστασις τῆς πόλεως, ὡς ἐκ τῆς ἀποτόμου μεταπτώσεως τῶν βαρομετρικῶν πιέσεων καὶ τῆς θερμοκρασίας.

— Κατ' αὐστριακὰς ἐφημερίδας ἡ πολιτικὴ τῆς Αὐστρίας διὰ τὴν δημιουργίαν τῆς Ἀλβανίας εἶναι ἀληθὴς ἐκτροχιασμὸς, ὅστις θᾶττον ἢ βράδιον θ' ἀποβῇ εἰς ζημίαν τῆς μοναρχίας, ἥτις θὰ πάθῃ μὲ τὴν Ἀλβανίαν, ὅτι ἔπαθε τὸ 1866 μὲ τὸ Σλεβιχ-Ὀλστάϊν.

— Χρηστὴ δέσποινα, σύζυγος ἐνάρετος, μήτηρ φιλόστοργος, ἡ **Ἀθηνᾶ Ἀθ. Μεσηνέζη,** θανοῦσα χθὲς, ἐκηδεύθη σεμνοπρεπῶς σήμερον, βυθίσασα εἰς ἄφατον θλῖψιν σύζυγον προσφιλῆ καὶ θυγατέρα φιλόστοργον. Τὴν κηδείαν παρηκολούσησε πλῆθος συμπολιτῶν μας ἰδίᾳ συμπατριωτῶν της Τηνίων, τιμώντων τὰς ἀρετὰς τῆς μεταστάσης καὶ ἐκδηλούντων τὰς συμπαθείας των πρὸς τοὺς βαρυπενθοῦντας οἰκείους. Τὸ «Βῆμα» εὔχεται τῇ μὲν μεταστάσῃ ἐλαφρὸν τοῦ τάφου της τὸ χῶμα τοῖς δ' οἰκείοις τὴν ἐξ ὕψους παραμυθίαν.

ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ἐν μέσῳ τοῦ κυκεῶνος εἰς ὃν εὑρίσκεται ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις δὲν ἀφῆκε νὰ διέλθῃ ἀπαρατήρητον τὸ γεγονὸς τῆς ὑπὸ τῶν προστατίδων τῆς Κρήτης δυνάμεων ἐγκαταλείψεως τῆς ἐπὶ τῆς νησίδος τῆς Σούδας Τουρκικῆς ἐκ λευκοσιδήρου σημαίας, ἀλλὰ διέταξε τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πρέσβεις της νὰ διαμαρτυρηθῶσι.

Μήπως νομίζουσιν ὅτι αἱ προστάτιδες δυνάμεις ἐν Κρήτῃ εἶχον ἀναλάβῃ ἔργα Ἀμέλιο;

— *Δὲν συνεκινήθησαν ὅμως ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου μόνον ἐν Τουρκίᾳ, ἡ συγκίνησις ὑπερέβη τὸν Ἀδρίαν ἔφθασε καὶ μέχρις Ἰταλίας, ἧς αἱ ἐφημερίδες, τὴν ἐνέργειαν τῆς τελευταίας ἀπομεινάσης διὰ τὴν φρούρησιν τῶν σημαιῶν ἐν Σούδᾳ Ἀγγλίας, χαρακτηρίζουσιν ὡς πρόσκλησιν πρὸς τὴν Ἰταλίαν διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν ὑπ' αὐτῆς καταλειφθεισῶν ἐν τῷ Αἰγαίῳ νήσων.*

— *Τὴν βραδύτητα τῶν συμμάχων περὶ τὴν ἐκπόρθησιν τῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων κατεχομένων ὀχυρῶν θέσεων ἀποδίδουσιν οἱ εἰδότες εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκοῦς πολιορκητικοῦ πυροβολικοῦ.*

— *Ἡ ἀδελφὴ Ἰταλία, ἡ Ἰταλία τοῦ Μαντσίνη καὶ τοῦ Γαριβάλδη, ἡ Ἰταλία ἡ δημιουργηθεῖσα διὰ τοῦ δόγματος τῶν ἐθνικοτήτων, μετατραπεῖσα ἤδη εἰς ἀνθρωπέμπορον παρεμβαίνει μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Αὐστρίας καὶ ὑποδεικνύει τὴν ἐξῆς περίεργον τῆς διαφορᾶς αὐτῶν λύσιν: Νὰ παραχωρηθῇ μὲν ἡ περιλάληνος Σκόδρα εἰς τὸν Μαυροβούνιον πενιθερὸν καὶ πρὸς ἀποζημίωσιν νὰ παραχωρηθῶσι τὰ Ἑλληνικὰ Ἰωάννινα εἰς τὴν Ἀλβανίαν.*

Ἀπέναντι τοιαύτης διαγωγῆς μόνον ἡ προφητικὴ κραυγὴ τῆς ἀγανακτήσεως τῆς ἀμπέλου πρὸς τὸν κατατρώγοντα αὐτὴν τράγον ἀπομένει:

Κῆν με φάγοις ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω
ὅσον ἐπισπεῖσαι σοι, τράγε, θυομένῳ.

— *Εἰς τὸ Λονδίνον κρατεῖ ἡ γνώμη, ὅτι, ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς εἰρήνης, οἱ σύμμαχοι θὰ κηρύξωσιν ἀμέσως τὴν λῆξιν τῆς ἐπιστρατεύσεως, ἡ δὲ διανομὴ τῆς κατακτηθείσης χώρας θὰ γίνῃ ἐν πλήρει ἀφοπλισμῷ, βεβαίου ὄντος, ὅτι οὐδεμία θὰ προκύψῃ κατὰ τὴν διανομὴν προστριβή. Εἴθε!*

— *Τόσον ὑπερβολικὰ παριστῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι Βούλγαροι καὶ Τοῦρκοι τ' ἀποτελέσματα τῶν μετὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐχθροπραξιῶν ἀψιμαχιῶν, ὥστε οὐδεὶς παρέχει εἰς τὰς ἑκατέρωθεν διαδόσεις τὴν ἐλαχίστην πίστιν.*

— *Ἀρκετὰ εἰσὶ τὰ κατ' αὐτὰς ἐξωκείλαντα ἀνὰ τὰς Ἑλληνικὰς ἀκτὰς ἀτμόπλοια καὶ ἱστιοφόρα καὶ ἕνεκα τῆς τρικυμίας ἀλλὰ καὶ ἕνεκα τῆς ὀβέσεως τῶν ἀνὰ τὰ Ἑλληνικὰ παράλια φανῶν.*

— *Πλεῖσται τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἰταλικῶν παροικιῶν καὶ Ἰταλικῶν συλλόγων προέβησαν εἰς αὐθορμήτους ζωηρὰς διαμαρτυρίας πρὸς τὴν Ἰταλικὴν κυβέρνησιν διὰ τὴν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος στᾶσιν της.*

"ΤΟ ΒΗΜΑ"

Ὅροι Συνδρομῶν

Ἐνταῦθα ἐτησία . . . Δραχ. 8.
» ἑξάμηνος . . . » 5.
Ἐν Ἀθήναις καὶ τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι » 10.
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ . . . Φρ. 12.

Πᾶσαι ἐν γένει αἱ καταχωρίσεις ἤτοι : Διατριβαί, Ἀγγελίαι, Δικαστικὰ κλπ. ἐνεργοῦνται κατ' ἀποκοπήν.

— *Μεγίστη λέγεται ἡ κρατοῦσα παρὰ τῇ κοινῇ γνώμῃ ἐν Ρωσσίᾳ δυσφορία διὰ τὴν ἀνατῆς Ἀλβανίας,*

— *Ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν ναυτικῶν λῆψις τοῦ προφυλακτικοῦ μέτρου τῆς καθ' ἅ παντα τὰ Ἑλληνικὰ παράλια σβέσεως τῶν φάρων καὶ φανῶν, παρερμηνευθεῖσα ἐνιαχοῦ, ἔσχε χαριεστάτας συνεπείας.*

Οὕτως ἐν Καλάμαις ἀπηγορεύθη ἐντελῶς ὁ φωτισμὸς τῆς πόλεως ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον νύκτα.

Ἐν Ζακύνθῳ τὸ πρᾶγμα ἔφθασε καὶ περαιτέρω, διότι διετάχθη ἡ σβέσις καὶ αὐτῶν τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ναοῖς κανδηλῶν καὶ πνεῦμα ἀπόλυτον σκότους ἐπὶ ὥρας ἐπλανᾶτο ἐπὶ τὴν πολυάνθρωπον καὶ φαιδρὰν ἐκείνην πόλιν.

— *Τὸ «πλοῖον φάντασμα», τὸ «Χαμιτιὲ» τὸ πολυθρύλητον, ἄγνωστον ἀνὰ ποῖα πλάτη πλανᾶται. Ἔνιοι τὸ θέλουν διαπλέον τὸ Λυβικὸν πέλαγος, ἄλλοι τὸ προτιμοῦν διατεθειμένον εἰς πραξικοπήματα κατὰ τὰς πρὸς τὸ Ἰόνιον πέλαγος Ἑλληνικὰς ἀκτάς, μερικοὶ δὲ, οἱ αἰσιοδοξότεροι, τὸ ἐναυάγησαν παρὰ τὴν Σκύλλαν ἢ τὴν Χάρυβδιν, οὐδεὶς ὅμως γνωρίζει τι ἀκριβὲς περὶ αὐτοῦ.*

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ι. ΚΕΛΠΕΡΗΣ

Ὅλως ἀδοκήτως ἠγγέλθη ἐκ Πειραιῶς ὁ πρόωρος θάνατος κρατίστου ἐπιστήμονος, φίλου πολυτίμου, πολίτου ἀνεκτιμήτου, τοῦ συμπολίτου μας **Παναγιώτου Ι. Κελπερῆ** δικηγόρου.

Τὰ ἐγκάρδια ἡμῶν συλλυπητήρια πρὸς τὸν φίλον ἀδελφόν του κ. Εὐάγγελον Ι. Κελπερῆν καὶ τὴν λοιπὴν τοῦ μεταστάντος οἰκογένειαν.

ΛΟΥΡΕΝΤΖΟΣ Μ. ΚΑΪΡΗΣ

Μία ὑπέροχος προσωπικότης, ἐκπροσωποῦσα μίαν παρῳχημένην, ἀλλὰ μεγάλην ἐποχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ὁ ἐξ Ἄνδρου εὐπατρίδης **Λουρέντζος Μ. Καΐρης**, ἀρχαῖος τῆς πόλεως Ἄνδρου Δήμαρχος καὶ τῆς ἐπαρχίας ὅλης Βουλευτὴς, υἱὸς δὲ τοῦ πολλοῦ ἐξ Ἄνδρου γερουσιαστοῦ Μιχ. Καΐρη, πλήρης ἡμερῶν μετέστη πρὸς Κύριον τῇ 19 Ἰανουαρίου ε. ε. ἐν τῷ κατὰ τὸ ἀρχοντικὸν προάστειον Μεσσαριὰν τοῦ Δήμου Ἄνδρου πύργῳ του, ὅπου πρὸ μακροῦ εἶχεν ἀποσυρθῇ ἰδιωτεύων, καίτοι οἱ συμπολῖται του οὐδέποτε ἐπαύσαντο ἀπονέμοντες αὐτῷ φόρον τιμῆς, ἐκλέγοντες αὐτὸν ὁτὲ μὲν δημοτικὸν σύμβουλον καὶ πρόεδρον τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου τοῦ Δήμου Ἄνδρου, ὁτὲ δὲ μέλος τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς. Ἐπὶ τοῦ νεοσκαφοῦς τάφου τοῦ πολυτίμου ἀνδρὸς σπένδει τὸ «Βῆμα» δακρυθρόμβον, διαβιβάζον ἅμα εἰς τὴν πενθοῦσαν οἰκογένειάν του τὰ θερμὰ αὐτοῦ συλλυπητήρια.

ΙΟΥΛΙΑ Μ. ΓΙΑΝΝΑΓΑ

Τὴν ἐλθοῦσαν Δευτέραν δεινὸν καὶ ἀπαίσιον ἄγγελμα ἀνήγγειλε εἰς τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν ὅτι στερήθη θαλεροῦ αὐτῆς ἄνθους, τῆς Ἰουλίας Μ. Γιανναγᾶ. Καὶ τὸ ἄγγελμα τοῦτο ἐν ἀκαρεῖ διδοθὲν ἐσκόρπισε τὸ πένθος καὶ τὴν λύπην εἰς ἅπαντα πρόσωπα πάντων οἵτινες ἐγνώρισαν αὐτήν, ἔξω καὶ μακρόθεν.

Δὲν ὑπῆρξεν ἄνθρωπος, δὲν ὑπῆρξε καρδία ἥτις νὰ ἐγνώρισε τὴν Ἰουλίαν, τὴν χαρίεσσαν καὶ γελαστὴν μο[illegible] θήτριαν τοῦ Ἀρσακείου μας καὶ νὰ μὴ συνεκινήθη ἐπὶ τῷ προώρῳ καὶ ἀκαίρῳ θανάτῳ της.

Ἄγγελος τὴν μορφὴν, δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ ἐπισύρῃ τὰ βλέμματα πάντων, δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ προκαλῇ τὸν θαυμασμὸν πάντων ὅσοι τὴν ἔβλεπον, ἔστω καὶ διὰ πρώτην φοράν. Πλὴν ὁ ἄγγελος οὗτος ἐπέπρωτο τόσον προώρως νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν προσωρινὸν τοῦτον κόσμον, τόσον προώρως νὰ πετάξῃ εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ νὰ καταταχθῇ εἰς τὴν τάξιν ἐκείνην εἰς ἣν καὶ ἐπὶ γῆς εἶχε θέσιν, νὰ καταταχθῇ εἰς τὴν λεγεῶνα τῶν ἀγγέλων δι' ἣν ἐπὶ γῆς τε καὶ εἰς τοὺς οὐρανοὺς προώριστο. Πρὸ ὀλίγου μόλις ἀποφοιτήσασα τοῦ Ἀρσακείου μας ἐπέσυρε τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν θαυμασμὸν τόσον τῶν καθηγητῶν της ὅσον καὶ τοῦ παρισταμένου ἀκροατηρίου διὰ τῶν εὐστόχων εἰς πᾶν ζήτημα ἀπαντήσεών της, λαβοῦσα ὡς ἀνταμοιβὴν τῶν κόπων της τὸ δίπλωμα τῆς διδασκαλίσσης μὲ τὸν ἐπίζηλον βαθμὸν «Ἄριστα». Τὸ δίπλωμα ὅμως τοῦτο ἐπέπρωτο νὰ κοσμήσῃ μόνον τὴν σορὸν τῆς Ἰουλίας, διὰ νὰ ἐπισύρῃ καὶ κατὰ τὸν θάνατόν της τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῆς κοινωνίας τῆς νήσου μας, τῆς κοινωνίας ἐκείνης ἥτις ἀνὰ πᾶν ζήτημα καὶ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἐζήτει αἰτίαν νὰ ἐκδηλώσῃ αὐτόν.

Χαρακτὴρ ἐκ τῶν ὀλίγων ἐσκόρπιζε παντοῦ τὴν χαρὰν. ἐκδηλουμένην ἐν αὐτῷ τῷ γλυκυτάτῳ προσώπῳ της διὰ μειδιάματος. Τὰ χαρίσματα ταῦτα ἐκτιμῶσα ἡ κοινωνία μας συνώδευσεν αὐτὴν μέχρι τῆς τελευταίας της κατοικίας, ἥτις εὐξώμεθα νὰ ᾖ κούφη. Μ.Γ.Γ.

ΤΟ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΓΕΝΝΑΙΟΥ

ΠΕΤΡΟΥ ΣΑΛΤΑΜΠΑΣΗ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ

Ὁ πατριωτικώτατος Ἑλληνισμὸς τῆς Αἰγύπτου κατὰ τὸν πόλεμόν μας ἐνεσαρκώθη κυρίως εἰς τὴν ἡρωϊκὴν θυσίαν τοῦ γενναίου τέκνου του Πέτρου Σαλταμπάση, πολεμήσαντος ὡς τοιούτου πεσόντος εἰς τὸν Ἠπειρωτικὸν ἀγῶνα. Διὰ τοῦτο τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ γενόμενον εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν μνημόσυνον τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα, χοροστατοῦντος τοῦ Πατριάρχου, περιεβλήθη ἐθνικὴν σημαίαν. Ἡ δάφνη ἀπενέμετο ὑπὸ τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Αἰγύπτου εἰς τὸ γενναιότερον τῶν τέκνων της. Καὶ τὴν δάφνην αὐτὴν τὴν ποσέφερεν αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία διὰ χειρὸς τοῦ Πατριάρχου, στεφανώσαντος τὴν εἰκόνα τοῦ ωωμαλέου μαχητοῦ τοῦ ἡγέτου Κοητῶν εἰς τὸ πῦρ.

Ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας τῆς Ἀλεξανδρείας παραλαμβάνομεν τὰς λεπτομερείας τῆς συγκινητικῆς τελετῆς.

Τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως ἐχοροστάτησεν ἡ Α. Θ. Μ. Πατριάρχης κ. Φώτιος, περιστοιχούμενος ὑπὸ τῶν Πανιερωτάτων Μητροπολιτῶν Τριπόλεως κ. Θεοφάνους καὶ Πτολεμαΐδος κ. Μιχαὴλ καὶ σύμπαντος τοῦ ἱεροῦ κλήρου. Δεξιόθεν τῆς κλίμακος τῆς Ὡραίας Πύλης ὡρθοῦτο ἰκρίον, ἐφ' οὗ ἦτο ἀποτεθειμένος ὁ δίσκος τῆς ἐπιμνημοσύνου προσφορᾶς, κάτωθι δὲ τοῦ μεγαλοπρεποῦς σταυροῦ ὑπῆρχεν ἡ εἰκὼν τοῦ ἀειμνήστου Πέτρου εἰς μέγα σχῆμα καὶ ἐν στολῇ ἀξιωματικοῦ περιστεφομένη ὑπὸ στεφάνου ἐκ δάφνης, ὃν εἶχε καταθέσῃ ἡ Α. Θ. Μ. ὁ Πατριάρχης. Ἕτερον ἐπίσης στέφανον ἐκ δάφνης τεθέντα πρὸ τοῦ ἰκρίου εἶχον καταθέσῃ οἱ συνάδελφοί του μὲ τὴν ἑξῆς ἐπιγραφὴν ἐπὶ τῶν ταινιῶν τῶν ἐθνικῶν μας χρωμάτων. «Οἱ Ἕλληνες δικηγόροι Ἀλεξανδρείας τῷ ἀκμαίῳ συναδέλφῳ Πέτρῳ Κ. Σαλταμπάσῃ.

Ὁ ναὸς εἶχεν ὑπερπληρωθῇ μέχρις ἀσφυξίας ἐκ κόσμου πασῶν τῶν κοινωνικῶν τάξεων καὶ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Ἐν τῷ χώρῳ τῷ προωρισμένῳ διὰ τοὺς ἐπισήμους διεκρίνοντο οἱ κ. κ. Μικὲς Συνοδινός, πρόεδρος τῆς Ἑλλ. Κοινότητος Ἀλεξανδρείας, Μικὲς Σαλβάγος ἀντιπρόεδρος, Κωνστ. Χωρ[illegible]ης καὶ πάντες οἱ Κοινοτικοὶ ἐπίτροποι, ὁ διευ[illegible]ων τὸ Γεν. Προξενεῖον τῆς Ἑλλάδος κ. Π[illegible]κρασκευόπουλος [illegible] πάντος τοῦ προσ[illegible] Γενικ. Προξενείου, ὁ Πρόεδρος τοῦ Προξενικοῦ Δικαστηρίου κ. Γ. Χοϊδὰς, ὁ ἀνακριτὴς κ. Μακρῆς, πάντες οἱ Ἕλληνες δικηγόροι Ἀλεξανδρείας, ὁ Σύλλογος τῶν καθηγητῶν τοῦ Ἀβερωφείου Γυμνασίου, τὰ Προεδρεῖα ὅλων σχεδὸν τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἑλληνικῶν Ἀδελφοτήτων, Σωματείων καὶ Συλλόγων κλπ.

Ἡ ἐπιμνημόσυνος δέησις ἐψάλη ἐν τῷ μέσῳ βαθυτάτης συγκινήσεως, ὅτε δὲ μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς ἡ Α. Θ. Μ. ὁ Πατριάρχης ἔλαβε τὸν λόγον, ὅπως ἐξάρῃ τὰς ἀρετὰς καὶ τὸν ἡρωϊσμὸν τοῦ γενναίου τῆς πατρίδος προμάχου Πέτρου Σαλταμπάση, οὐδεὶς ὀφθαλμὸς ἔμεινεν ἀδάκρυτος. Ὁ λόγος τῆς Α. Θ. Μ. ὑπῆρξεν ἀριστοτέχνημα εὐγλωττίας, ποιητικοῦ κάλλους, πατριωτικῆς ἐξάρσεως.

Μετὰ τὸν λόγον τῆς Α. Θ. Μ. καὶ τὴν ἔκφρασιν τῶν συλλυπητηρίων τοῦ ἀπείρου κόσμου πρὸς τοὺς οἰκείους τοῦ πεσόντος ἔληξεν ἡ ἐπιμνημόσυνος τελετὴ, ἡ καταδείξασα ὄχι μόνον ὁπόσην θερμὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν ἔτρεφεν ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία Ἀλεξανδρείας πρὸς τὸν ἀλησμόνητον Πέτρον Σαλταμπάσην, ἀλλὰ καὶ πόσον γνωρίζει νὰ τιμᾷ τοὺς ἐνδόξως καὶ ἡρωϊκῶς πίπτοντας ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος γενναίους καὶ εὐγενεῖς ἀγωνιστάς.

ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ ΙΑΤΡΩΝ

Ὁ ἰατρὸς κ. Ἀντώνιος Ἀκύλας, Δήμαρχος Ἐμπορείου Θήρας, ἔγραψεν ἡμῖν πρό τινος :

«Δηλῶ διὰ τῆς παρούσης μου ὅτι διέταξα εἰς πλείστους ἀσθενεῖς τὰ Καταπότια Πῖνκ, ἅτινα ἔδωσαν ἐκπληκτικὰ ἀποτελέσματα. Οἱ ἀσθενεῖς οὗτοι ὑπέφερον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ ἀναιμίαν ἢ ἐξάντλησιν τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Ἐν τούτοις παρετήρησα ἐπίσης θεραπείας ἐπὶ περιπτώσεων ἰσχιαλγίας, νευραλγιῶν καὶ ρευματισμῶν. Ἔχων ὑπ' ὄψει τὰς θαυμασίας θεραπευτικὰς ἰδιότητας τῶν Καταποτίων Πῖνκ, δὲν παύω νὰ συνιστῶ ταῦτα μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι θὰ ἐπαναφέρουν ἀσφαλῶς καὶ ταχέως τὰς ἀπολεσθείσας δυνάμεις καὶ θὰ κατοπολεμήσουν νικηφόρως τὰς συνεπείας τῆς ὑπερκοπώσεως».

Ὁ ἐν Σύρῳ ἰατρὸς κ. Νικόλαος Γουλανδρῆς εἶνε τῆς αὐτῆς γνώμης :

«Πρὸ πολλῶν ἐτῶν, γράφει, συνιστῶ εἰς τὴν πελατείαν μου τὰ Καταπότια Πῖνκ. Πάντοτε δὲ τὰ ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν εὐχάριστα. Μεγάλην ἐντύπωσιν μοὶ ἐπροξένησεν ἡ ταχεῖα καλλιτέρευσις τῶν ἀσθενῶν τῶν χρησιμοποιησάντων τὰ Καταπότια Πῖνκ πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἀναιμίας καὶ τῶν ἀσθενειῶν τῶν νεύρων».

Τί ἀναμένει τις ἐκ τοῦ φαρμάκου ; Τὴν ἀνακούφισιν, τὴν θεραπείαν. Ἐὰν τὰ διαταχθέντα φάρμακα δὲν σᾶς ὠφελήσουν, δὲν σᾶς ἐπιφέρουν τὴν παραμικρὰν ἀνακούφισιν, μὴ ἐξακολουθήσητε τὴν χρῆσιν αὐτῶν. Εἶνε ἀπώλεια χρόνου: Ἐὰν εὑρεθῆτε εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, δοκιμάσατε τὰ Καταπότια Πῖνκ. Ταῦτα θὰ σᾶς ἱκανοποιήσουν. Ἐὰν ὑποφέρητε ἐκ μιᾶς τῶν ἀνωτέρω ἀσθενειῶν, δὲν εἶνε δυνατὸν εἰμὴ νὰ θεραπευθῆτε. Τὰ Καταπότια ταῦτα εἶνε τὸ πλέον δραστήριον φάρμακον πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν τῶν προερχομένων ἐκ τῆς πτωχείας τοῦ αἵματος ἢ τῆς ἀδυναμίας τῶν νεύρων, ἤτοι ἀναιμίας, χλωρώσεως, γενικῆς ἀδυναμίας, πόνων τοῦ στομάχου, ρευματισμῶν, νευραλγιῶν, νευρικῆς ἀτονίας καὶ νευρασθείας.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεῖα πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία. Δικρκὴς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεῖα Π. Καρβώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπουλου, Γ. Λυγεράκη, καὶ Ν. Βούλγαρη.

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλᾶς καὶ Σια, ἐν Πειραιεῖ.

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις.

Τὰ γνήσια καταπότια Πῖνκ φέρουν ἔξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν μὲ τὸ ὄνομα Δαμαλᾶς καὶ Σια, ἔσωθεν δὲ τὴν ὁδηγίαν τῆς χρήσεως ἑλληνιστί.

Εἰς τὸ Ζυθοπωλεῖον

ΗΛΙΑ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Ἔφθα[illegible]σιον

[illegible]ΤΡΝΑΒΟΥ

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Ἐφηρμοσμένη ἐν τῇ Βιομηχανίᾳ, τῇ Τέχνῃ καὶ τῷ Ἐμπορίῳ.

Περὶ Σαπωνοποιΐας

ἤτοι

Περὶ Βιομηχανικῆς κατασκευῆς τῶν Σαπώνων

Ὑπὸ

ΓΑΒΡΙΗΛ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Διδάκτορος τῶν Φυσικῶν Ἐπιστημῶν καὶ Καθηγητοῦ ἐν τῇ ἐνταῦθα Δημοσίᾳ Ἐμπορικῇ Σχολῇ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 108 φύλλου).

Σάπωνες σκληροὶ χρήσεων βιομηχανικῶν καὶ Ἰατρικῶν.

Ἐκτὸς τῶν σκληρῶν καὶ μαλακῶν συνήθων σαπώνων ἡ βιομηχανία κατασκευάζει καὶ σάπωνας εἰδικῶν χρήσεων. Ὡς:

1ο Σάπωνες χρήσεως βιομηχανικῆς. α'.) Ἐὰν τήξωμεν κοινὸν σάπωνα καὶ εἰς τὸ τῆγμα τοῦτο προσθέσωμεν διάλυμα θειϊκοῦ χαλκοῦ, (κ. γαλαζόπετρα,) ἢ θειϊκοῦ σιδήρου, (κ. καραμπογιᾶ), λαμβάνομεν τὸν ἀδιάλυτον σάπωνα διὰ χαλκοῦ ἢ διὰ σιδήρου· ἐὰν ἤδη ἀνατήξωμεν αὐτοὺς καὶ προσθέσωμεν ἐν τῷ τήγματι Politur (κ. λοῦστρο τῶν ἐπιπλοποιῶν) καὶ κηρὸν λαμβάνομεν σάπωνα χρήσιμον πρὸς ἐπίχρισιν διαφόρων ἀντικειμένων ἐκ γύψου δίδοντος εἰς αὐτὰ τὸ χρῶμα τοῦ πρασίνου ἀρχαίου ὀρειχάλκου (κρᾶμα χαλκοῦ κασσιτέρου καὶ ψευδαργύρου κοινῶς καλουμένου μπρούντζου).

β'.) Ἕτερος σάπων βιομηχανικῆς χρήσεως εἶναι ὁ συσκευαζόμενος διὰ μείξεως κοινοῦ σάπωνος μετ' ἀρσενικώδους ὀξέος καὶ ἄλλων οὐσιῶν. Ὁ σάπων οὗτος εἶναι δηλητηριώδης διὸ καὶ πρέπει μετὰ προφυλάξεων νὰ γίνεται χρῆσις αὐτοῦ· χρησιμεύει, κονιοποιούμενος εἰς διατήρησιν τῶν δερμάτων τῶν ζώων. Ὁ σάπων οὗτος ἔχει τὰ ἑξῆς συστατικά: σάπων κοινός, ὡς Μασσαλίας, 16 χιλγρ., ὕδωρ ἀπεσταγμένον 16 χγρ., πότασσαν 6 χγρ., ἀρσενικῶδες ὀξὺ 16 χγρ. Ὅταν τὸ ἀρσενικῶδες ὀξὺ διαλυθῇ [illegible] τῷ ἁπλῷ θερμῷ διαλύματι τῶν προηγουμένων [illegible] στίθεται κόνις ἀσβέστου 20 χγρ. καὶ [illegible] 5 χγρ.

γ'.) Σάπων καθιστῶν τὰ δι' αὐτοῦ πλυνόντα ὑφάσματα ἀδιάβροχα λαμβάνεται τῇ προσθήκῃ θειϊκοῦ ἀργιλλίου (κ. στῦψι), διαλελυμένου ἐν ὕδατι, εἰς τετηγμένον κοινὸν σάπωνα· ὁ σάπων οὗτος σχηματίζεται καὶ κατὰ τὴν προπαρασκευὴν τῶν ὑφασμάτων, πρὸς ἐπίτευξιν τῆς βαφῆς, ἐν τῇ βαφικῇ. Ὁ σάπων οὗτος εἶναι γνωστὸς ὑπὸ τὸ ὄνομα Σάπων Menoti.

δ'.) Ἐὰν ἐντὸς τετηγμένου κοινοῦ σάπωνος προσθέσωμεν χολὴν βοὸς (τινὲς προσθέτουσι καὶ μέλι) αἰθέριον ἔλαιον τερεβινθίνης (κ. νέφτι), σάκχαρον ἢ καὶ ἀμμωνίαν, λαμβάνομεν σάπωνας χρησίμους εἰς ἀφαίρεσιν κηλίδων (κ. λεκέδων) ἐκ τῶν ἐνδυμάτων, τοὺς κηλιδοκαθαρτικοὺς καλουμένους (savons á détacher). Συνταγὴ ἑτέρα πρὸς κατασκευὴν κηλιδοκαθαρτικοῦ σάπωνος εἶνε ἡ ἑξῆς:

Savon à détacher. Ἐλαίου coco 25 χγρ. καυστικῆς σόδας 36ο Β. 13 χγ., διαλύσεως ἀνθρακικοῦ καλίου 10ο Β. 3 χγ., διαλύσεως ἅλατος μαγειρικοῦ 13ο Β. 4 χγ., κυανοῦν τοῦ outremer 200 γρμ., διχρωμικοῦ καλίου 200 γρμ., ὕδατος 400 γρμ. καὶ τερεβινθελαίου 500 γρμ.

ε'.) Σάπων χρησιμοποιούμενος πρὸς πλῦσιν ἐπίπλων καὶ ἀντικειμένων ἐκ λευκοσιδήρου, κασσιτέρου, μαρμάρου, πλακῶν θερμαστρῶν κλπ. εἶναι ὁ λεγόμενος κισσηροῦχος· οὗτος λαμβάνεται διὰ προσμείξεως τοῦ κοινοῦ σάπωνος μετὰ κόνεως κισσήρεως, (κ. ἐλαφροπέτρας)· ἡ κίσσηρις ἀντικαθίσταται καὶ ὑπὸ ἄμμου κοινῆς εἰς ἀναλογίαν ἕως καὶ 85 ο)ο. Ὁ σάπων οὗτος (savon à sable) καθαρίζει καὶ ὡς σάπων καὶ ὡς ψήκτρα. Ὁ σάπων οὗτος κατασκευάζεται ἐκ τῶν ἑξῆς:

Savon à sable. Ἐλαίου coprah 100 χγ., καυστικῆς σόδας 22ο Β. 160 χγ., διαλύσεως ἀνθρακικοῦ καλίου 22ο Β. 100 χγ., διαλύσεως ἅλατος μαγειρικοῦ 13ο Β. 400 χγ. καὶ σόδας Solvay 20 χγ. Μ[illegible] ἐργασίαν τῆς χυλώσεως τοῦ τοιουτ[illegible] ξηραίνουσιν αὐτὸν, κόπτουσιν εἰς [illegible] διαλύουσιν αὐτὸν ἐν ὅσῳ τὸ δυνατὸν μικροτέρᾳ ποσότητι ὕδατος· προσθέτουσι τότε λευκὴν καὶ λεπτὴν ἄμμον 200—300 χγ. ἀνακυκῶσι τὸ ὅλον λίαν ἐντόνως καὶ χύνουσι κατόπιν εἰς τύπους 500 γρ.

2ο Σάπωνες χρήσεως ἰατρικῆς. Ὑπὸ τὸ ὄνομα σάπωνες ὑγείας φέρονται εἰς τὸ ἐμπόριον ποικίλλοι σάπωνες περιέχοντες διαφόρους οὐσίας, καθιστῶσας αὐτοὺς καταλλήλους ὡς φάρμακα ἐξωτερικῆς χρήσεως, διὰ λουτρὰ, τινὰς δὲ καὶ ἐσωτερικῆς τοιαύτης. Οἱ σάπωνες οὗτοι, πάντοτε ἐπιμεμελημμένης κατασκευῆς τυγχάνοντες, ὑπὸ τῶν φαρμακοποιῶν μᾶλλον κατασκευαζόμενοι, ὁσημέραι κατακτῶσιν ἔδαφος ἐν τῇ θεραπευτικῇ, ἰδίως δὲ οἱ ἀντισηπτικὰς ἰδιότητας ἔχοντες. Κατασκευάζονται δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐξ ἐλαίου τοῦ COCO, καυστικῆς σόδας καὶ διαφόρων οὐσιῶν ἃς ἀμέσως θὰ ἴδωμεν.

Ἐκ τούτων ἀναφέρομεν τοὺς μᾶλλον ἐν χρήσει.

α) Σάπων ἀμυγδάλων. Ὁ σάπων οὗτος κατασκευάζεται κατὰ τὴν περιγραφεῖσαν συστηματικὴν κατασκευὴν τῶν σκληρῶν σαπώνων διὰ σαπωνοποιήσεως τοῦ ἐλαίου ἐκ τῶν ἀμυγδάλων, ὡς παχέος σώματος λαμβανομένου, διὰ ἀλυσσίβας καυστικῆς σόδας καθαρᾶς. Ὁ σάπων οὗτος χρησιμεύει ὡς ἀντισηπτικός· ἀλλὰ ἐὰν ἀναμιχθῇ αὐτῷ ἔλαιον τοῦ βάμβακος καὶ κόνις τῆς γνωστῆς ῥίζης ῥεβεντίου δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς καθάρσιον, ὡς βάμμα δὲ δι' ἐντριβὰς ἂν ἀναμιχθῇ μετ' οἰνοπνεύματος.

β) Σάπων ὑδραργυροῦχος. Ὁ σάπων οὗτος εἶναι μεῖγμα τοῦ προηγουμένου μετ' ὀξειδίου τοῦ ὑδραργύρου καὶ χρησιμεύει ὡς ἀσθενὲς καυτήριον καὶ πρὸς ἀλοιφὰς κατὰ τῆς φλογώσεως τῶν βλεφάρων κλπ.

γ) Σάπων μαγγανιοῦχος. Οὗτος παρασκευάζεται τῇ προσθήκῃ διαλυτοῦ τινὸς ἅλατος τοῦ μαγγανίου καὶ χρησιμεύει ὡς ξηραντήριος.

δ) Σάπων μολυβδοῦχος. Ὁ σάπων οὗτος ὅστις τυγχάνει εἰσηγμένος εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν ἐμπλάστρων κατασκευάζεται δι' ἀμέσου ζέσεως λίπους μετ' ὀξειδίου τοῦ μολύβδου, (κ. λιθάργυρος), ἢ ὑδροξειδίου αὐτοῦ, ἢ μετ' ἀνθρακικοῦ μολύβδου καὶ ὕδατος· ἐὰν προστεθῶσιν αὐτῷ δὲ διάφορα δραστήρια φάρμακα λαμβάνονται ἰδιάζοντα ἔμπλαστρα ἐξωτερικῆς χρήσεως ὡς ἡ κηρωτὴ (τσιρότο) καὶ ἄλλα.

ε) Σάπων δι' ἰωδιούχου καλίου οὗτος χρησιμεύει κατὰ τῶν δερματικῶν παθήσεων.

ς) Σάπων διὰ πετρελαίου ὁμοίως.

ζ) Σάπωνες διὰ φανικοῦ ὀξέος, διὰ σαλικοῦ ὀξέος, διὰ πίσσης ἐλάτης κλπ. ἀντισηπτικοί.

η) Σάπωνες διὰ κικκινελαίου (κ. ῥετσινόλαδο), ἰαλάπης καθαρτικοί.

θ) Σάπων διὰ ῥητίνης ἱεροξύλου στυπτικός.

ι) Σάπων θειοῦχος.

Ὑπάρχουσι πολλοὶ ἔτι ἄλλοι ἰατρικῆς χρησιμότητος σάπωνες.

Ἀνάλυσις ἢ Δοκιμαὶ τοῦ σάπωνος.

Ἐπειδὴ αἱ πρῶται ὕλαι αἱ χρησιμοποιούμεναι πρὸς κατασκευὴν τοῦ σάπωνος εἰσὶ γενικῶς εὐθηναὶ δὲν ἐζητήθη ὑπὸ τῶν σαπωνοποιῶν ἡ ἐξεύρεσις τυχὸν ἄλλων οὐσιῶν εὐθηνοτέρων καὶ καταλλήλων πρὸς τοῦτο· ἕνεκα ὅμως τοῦ συναγωνισμοῦ, πρὸς ἐπικράτησιν πολλοὶ ἐζήτησαν νὰ ἐλαττώσωσι τὴν τιμὴν τοῦ σάπωνος μὲ τὸ ἀζημίωτον ἐννοεῖται· πρὸς τοῦτο κατέφυγον εἰς τὴν νοθείαν· οὕτως εἴδομεν πολλὰς καὶ διαφόρους ξένας οὐσίας προσμιγνυομένας τοῖς σάπωσιν. Δὲν εἶναι ὅμως ἀδιάφορον τὸ νὰ γνωρίζωμεν τίνες οἱ σάπωνες, οἱ τοὐλάχιστον μὴ βλαπτικοὶ, τόσῳ διὰ τὰς χρήσεις πρὸς πλῦσιν τοῦ σώματος, τῶν ὑφασμάτων, ὀθονῶν κλπ. ὅσῳ καὶ τὰς τῶν βιομηχανιῶν ἐκείνων ἐν αἷς χρήσιμος ἐστὶν ὁ σάπων· ἀνάγκη λοιπὸν νὰ γνωρίζωμεν τρόπον δοκιμῆς τοῦ σάπωνος. Εὐτυχῶς δὲν ὑπάρχει εἷς τρόπος μόνον δοκιμῆς ἀλλὰ πλείονες, ὧν ἄλλοι μὲν εἰσὶν ἐμπειρικοὶ, καὶ τοὺς ὁποίους ἑπομένως πᾶς τις καὶ ξένος τῆς Χημείας δύναται νὰ ἐκμάθῃ, ἄλλοι δὲ, οἱ καὶ ἀκριβεῖς, ἐπιστημονικοὶ (τῶν ὁποίων ὅμως δὲν δύνατ[illegible] ἄς τις νὰ ἐπιληφθῇ, ἐκτὸς τοῦ Εἰδικοῦ Χ[illegible], ὅστις καὶ μόνος δύναται νὰ τοφανθῇ [illegible]τικῶς περὶ τῆς [illegible] σεως τοῦ σάπωνος, μετὰ τὴν ἣν θέλει ἐκτελέσει ποιοτικὴν καὶ ποσοτικὴν ἀνάλυσιν αὐτοῦ).

Οἱ ἐμπειρικοὶ τρόποι ἢ δοκιμαὶ ἁπλαῖ τοῦ σάπωνος, δι' ὧν πως τὴν φύσιν μόνον, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ ποσὸν τῶν συνιστώντων τὸν σάπωνα σωματων καὶ πάλιν οὐχὶ ὅλων, ἀλλὰ τινῶν μόνον ἐξ αὐτῶν, δύναταί τις νὰ συμπεράνῃ εἶναι αἱ ἑξῆς: α) ἐξέτασις διὰ τῆς ὀσμῆς τοῦ σάπωνος, ἥτις ὅταν εἶναι δυσάρεστος, προδίδει, οὐχὶ πάντοτε ἀσφαλῶς, τὸ εὐτελὲς τῶν χρησιμοποιηθέντων ὑλικῶν· εἴπομεν μάλιστα ὅτι χάρις εἰς τὰ προστιθέμενα ἀρωματικὰ αἰθέρια ἔλαια ἀπατᾶται τις εὐκόλως, μὴ δυνάμενος διὰ τῆς ὀσμῆς νὰ ἐξακριβώσῃ τὸ εὐτελὲς ἢ μὴ τῶν ὑλικῶν· ἀλλὰ μήπως καὶ τὰ καλύτερα τῶν ὑλικῶν, λ. χ. ἐκ τῶν παχ. σωμάτων, πρὸς κατασκευὴν τοῦ σάπωνος ἔχουσιν εὐχάριστον ὀσμήν; ὅθεν ἡ δοκιμὴ διὰ τῆς ἐξετάσεως τῆς ὀσμῆς εἶναι λίαν ἀμφίβολος. β) ἐξέτασις διὰ τῆς γεύσεως· αὕτη δέον πολλάκις νὰ ἀποφεύγηται ἰδίως ἐξετάσεως ἐγχρόων σαπώνων, δυναμένων, ὡς εἴδομεν, νὰ περιέχωσι δηλητηριώδεις χρωστικὰς οὐσίας· ἂν εὕρομεν ὅτι ὁ σάπων ἔχει γεῦσιν καυστικὴν τοῦτο προδίδει περίσσειαν καυστικῆς διαλύσεως μὴ σαπωνοποιημένης, τοῦθ' ὅπερ ἀποκλείει τὸν σάπωνα τοῦτον ἀπὸ τῆς πλύσεως τοῦ σώματος, ὡς προσβάλλοντος τὴν ἐπιδερμίδα, γ) ἐξέτασις διὰ τῆς προστριβῆς μεταξὺ τῶν δακτύλων· διὰ ταύτης δὲν πρέπει ὁ σάπων νὰ λιπαίνῃ τοὺς δακτύλους ἐπίσης καὶ χάρτην. δ) ἀφιέμενος εἰς μέρος ὑγρὸν νὰ μὴ ἀπορροφᾷ ὑγρασίαν. ε) ἐκτιθέμενος εἰς τὸν ἀέρα νὰ μὴ ξηραίνηται. ς) νὰ μὴ ἀλλοιοῦται ἐξ αἰτίας μικρῶν μεταπτώσεων τῆς θερμοκρασίας τοῦ ἀέρος. ζ) νὰ διαλύηται τελείως ἐν τῷ ἀπεσταγμένῳ ὕδατι καὶ ἐν ζέοντι οἰνοπνεύματι. η) ξηραινόμενος τελείως νὰ μὴ δίδῃ ἀπώλειαν βάρους πλέον τῶν 45 ο)ο, τοῦθ' ὅπερ θὰ ἐπρόδιδε πολλὴν περιεκτικότητα εἰς ὕδωρ. Τέλος κατακαιόμενος νὰ ἀφίνῃ τέφραν ἥτις νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὸ 6 ο)ο τοῦ βάρους αὐτοῦ.

Διὰ τῶν ἐμπειρικῶν τούτων τρόπων [illegible]τάζομεν προχείρως τὰ περὶ τῆς συσ[illegible] τοῦ σάπωνος. Πρὸς ἀσφαλῆ ἐξέτασιν Ἰταδέον νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν ἐπιστη[illegible] δοκιμασίαν, δι' ἧς οὐ μόνον ἡ φύσις τῶν συστατικῶν τῶν κανονικῶς κατασκευασθέντων σαπώνων ἀνακαλύπτεται, καὶ δὴ μετὰ τοῦ ποσοστοῦ ἑκάστου τούτων, ἀλλὰ καὶ τὸ ποιὸν καὶ τὸ ποσὸν τῶν ξένων οὐσιῶν τῶν προσμιχθεισῶν αὐτοῖς. Ἐντεῦθεν προκύπτει ὅτι διττὴ εἶναι ἡ ἐργασία τοῦ χημικοῦ ἤτοι ἂν πρόκειται περὶ ἀναλύσεως σάπωνος κανονικῶς κατεσκευασμένου ἢ νοθευμένου τοιούτου.

Τέλος τῆς Σαπωνοποιΐας.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν ὑμῶν, ὅτι παραιτηθέντος τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Vacuum Oil Comp. τοῦ κ. Φρ. Πεῦρὲτ, ἀνεθέσαμεν τὴν Διεύθυνσιν τοῦ Πρακτορείου τούτου εἰς τὸν κ. Παῦλον Κ. Ἀναγνωστόπουλον, πρὸς τὸν ὁποῖον παρακαλοῦμεν ν' ἀποτείνωνται οἱ πελάται τῆς Vacuum Oil Comp. τόσον διὰ τὰς παραγγελίας των ὅσον καὶ διὰ τὴν διακανόνισιν παντὸς λ)σμοῦ.

Οἱ γεν. ἀντιπρόσωποι τῆς
Vacuum Oil Comp.
Ν. καὶ Γ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΙ

Ζητεῖται οἰκοκυρὰ

μεσῆλιξ ἄνευ ὑποχρεώσεων οἰκογενειακῶν, πρὸς ἀποκλειστικὴν ὑπηρεσίαν ἑνὸς ὁτόμου. Ἀπευθυντέον εἰς τὸ γραφεῖον [illegible].

Ἐνοικιάζεται ἢ Πωλεῖται

Οἰκία νεόκτιστος διώροφος περιέχουσα εἰς μὲν τὸ ἄνω πάτωμα δύο δωμάτια ὕπνου, σάλαν, διάδρομον καὶ μαγειρεῖον εἰς δὲ τὸ κάτω μίαν αἴθουσαν καὶ ἀπ[illegible]ρητήριον, ὕδωρ ἄφθονον καὶ κῆπον μὲ [illegible]φορα καρποφόρα δένδρα. Ἡ οἰκία α[illegible]κεῖται παρὰ τὴν συνοικίαν Βαπόρια [illegible]θεν τῆς οἰκίας τοῦ κ. Σα[illegible]ταμπάση διὰ [illegible]ροφορίαι παρὰ [illegible] Δ. Κ.